

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 312/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 1Pr/106/2024 a uzneseníu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tpo/24/2024 z 29. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv podľa čl. 23 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1Pr/106/2024 a porušenia čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy a základných práv podľa čl. 17 ods. 3, čl. 23 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 a 2, čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8Tpo/24/2024 z 29. novembra 2024. Navrhuje zrušiť jemu napadnutým uznesením krajského súdu nariadený probačný dohľad, ako aj uložené povinnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 8Tp/92/2024 z 30. októbra 2024 rozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby. Na základe sťažovateľom podanej sťažnosti krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 8Tpo/24/2024 z 29. novembra 2024 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prvostupňové unesenie zrušil, sťažovateľa prepustil z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nariadil nad ním dohľad probačného a mediačného úradníka. Zároveň krajský súd sťažovateľovi uložil adekvátne povinnosti.

3. Probačné konanie je proti sťažovateľovi vedené pod sp. zn. 1Pr/106/2024.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1Pr/106/2024 nereagoval na jeho e-mailom podané žiadosti o vykonanie vychádzok, o ktoré požiadal 13. decembra 2024 na 14. a 15. december 2024, 15. decembra 2024 na 17. a 18. december 2024 a 16. decembra 2024 na 16. december 2024, a tak mu nebolo umožnené vychádzky vykonať.

5. Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu sťažovateľ nachádza v skutočnosti, že v jeho prípade neexistovali žiadne dôvody väzby, a teda ani dôvody na jej nahradenie dohľadom probačného a mediačného úradníka. Podľa jeho názoru neexistovali ani žiadne dôvody na jeho trestné stíhanie. Napadnuté druhostupňové rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. Vytýka mu tiež skutočnosť, že proti nemu nebol prípustný opravný prostriedok. Ním uložené povinnosti vníma ako stanovené nad „*limit ustanovení Trestného poriadku*“.

6. Za nezákonný považuje aj postup polície pri jeho „*zatknutí*“ na základe vydaného zatýkacieho rozkazu, keď s jeho obsahom nebol oboznámený a nebol ani poučený o svojich právach. Tvrdí, že v relevantnom čase mu nebol umožnený „*prístup*“ k obhajcovi, zistenie jeho totožnosti políciou a krajským súdom považuje taktiež za nezákonné, a to z dôvodu nesprávneho uvedenia aktuálneho a rodného priezviska.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní v prvom rade preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Jednou z procesných podmienok konania pred ústavným súdom je povinnosť navrhovateľa byť zastúpený advokátom, ak ním sám navrhovateľ nie je (§ 34 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde). Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Aktuálna ústavná sťažnosť bola zjavne signovaná a podaná samotným sťažovateľom s tým, že k nej bolo pripojené „*Plnomocenstvo*“, ktorým sťažovateľ 23. decembra 2024 splnomocnil [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], aby ho zastupovala v konaní pred ústavným súdom.

10. Zo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti (predmetnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa predchádza jeho 40 podaní), ako aj z napadnutého rozhodnutia krajského súdu ústavný súd zistil, že fyzická osoba s rodným číslom [REDACTED] je v registri fyzických osôb vedená ako [REDACTED]

16. Vo vzťahu k namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv podľa ústavy a dohovoru napadnutým unesením krajského súdu sp. zn. 8Tpo/24/2024 z 29. novembra 2024 ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa takmer identickou ústavnou sťažnosťou pre porušenie rovnakých práv tým istým rozhodnutím krajského súdu obrátil na ústavný súd už 16. decembra 2024, o ktorej sa vedie dosiaľ neskončené konanie pod sp. zn. Rvp 3321/2024.

17. Podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

18. Z citovanej právnej úpravy teda vyplýva, že konaniu o tejto časti ústavnej sťažnosti bráni prekážka začatého konania – litispendencia – predstavujúca nedostatok podmienky konania.

19. S prihliadnutím na všetky dosiaľ uvedené zistenia ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol pri vzájomnej kumulácii dôvodov podľa § 56 ods. 2 písm. b) pre nedostatok právneho zastúpenia, podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí a podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť, a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

20. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu